

List do Rzymian

Rozdział 4

1. Cóż tedy, rzeczymy, znalazł Abraham, ojciec nasz według ciała? 2. Bo jeżeli Abraham z uczynków jest usprawiedliwiony, ma się czem chlubić, ale nie u Boga. 3. Albowiem coż Pismo mówi? Uwierzył Abraham Bogu i przyczytano mu to za sprawiedliwość. 4. A robiącemu zapłata nie bywa przyczytana podług łaski, ale podług długu; 5. Nie robiącemu zaś, lecz wierzącemu w tego, który usprawiedliwia niepobożnego, przyczytana bywa wiara jego za sprawiedliwość. 6. Jako i Dawid powiada, że błogosławieństwo człowieka jest, któremu Bóg przyczyta sprawiedliwość bez uczynków, mówiąc: 7. Błogosławieni, których odpuszczone są nieprawości, a których zakryte są grzechy; 8. Błogosławiony mąż, któremu Pan grzechu nie przyczyta. 9. To tedy błogosławieństwo tylko na obrzezke przychodzi, czy też na nieobrzezkę? Gdyż mówimy, iż wiara Abrahamowi jest przyczytana za sprawiedliwość. 10. Jakoż mu tedy jest przyczytano? Gdy był w obrzezce, czyli w nieobrzezce? Nie w obrzezce, ale w nieobrzezce. 11. I przyjął znak obrzezki za pieczęć sprawiedliwości onej wiary, która była w nieobrzezce, na to, aby był ojcem wszystkich wierzących w nieobrzezce, aby i onym przyczytana była sprawiedliwość; 12. I aby był ojcem obrzezki, nie tylko tych, którzy są z obrzezki, ale też i tych, którzy chodzą stopami wiary ojca naszego Abrahama, która była w nieobrzezce. 13. Albowiem nie przez zakon się stała obietnica Abrahamowi albo nasieniu jego, aby był dziedzicem świata, ale przez sprawiedliwość wiary. 14. Bo jeżeli ci, którzy są z zakonu, dziedzicami są, tedyć niszczała wiara i wniwecz się obróciła obietnica. 15. Gdyż zakon gniew sprawuje; albowiem gdzie zakonu nie masz, tam ani przestępstwa. 16. Przetoż z wiary jest dziedzictwo, aby było z łaski, i żeby była warowna obietnica wszystkiemu nasieniu, nie tylko temu, które jest z zakonu, ale i temu, które jest z wiary Abrahamowej, który jest ojcem nas wszystkich; 17. (Jako napisano: Ojcem wielu narodów wystawiłem cię) przed Bogiem, któremu uwierzył, który ożywia umarłe i który przywołuje te rzeczy, których nie masz, i jakoby były. 18. Który (Abraham) przeciwko nadziei w nadzieję uwierzył, że się stanie ojcem wielu narodów według tego, co mu powiedziano: Tak będzie nasienie twoje. 19. A nie będąc słabym w wierze, nie patrzył na ciało swoje już obumarłe, mając około stu lat, ani na obumarły żywot Sary. 20. O obietnicy tedy Bożej nie wątpił z niedowiarstwa; ale się umocnił wiarą i dał chwałę Bogu, 21. Będąc też tego pewien, że cokolwiek on obiecał, mocen jest i uczynić. 22. Przetoż przyczytano mu to za sprawiedliwość. 23. A nie napisano tego dla niego samego, iż mu to przyczytano, 24. Ale i dla nas, którym ma być przyczytano, którzy wierzymy w tego, który wzbudził Jezusa, Pana naszego, z martwych; 25. Który wydany jest dla grzechów naszych, a wstał z martwych dla usprawiedliwienia naszego.